

Jugoslavija se ne bo pridružila osišču, bo podpisala le nenapadalno pogodbo

Belgrad, 8. marca. — Glasom dobro voljenih virov se doznava, da se je kneznamestniku Pavlu posrečilo doseči s Hitlerjem kompromis, in da je Hitler odobril zahteve, da se mora Jugoslavija pridružiti osišču. Pač pa bo Jugoslavija podpisala z Nemčijo nenapadalno pogodbo, to se pravi, da se bosta obe države zavezali, da ne bosta napadli druga druge. Zatrjuje se tudi, da poleg pogodbe ne bo nobenega tajnega pakta o vojaške, politične ali ekonomske razložitve.

Ta nenapadalna pogodba bo baje podpisana v tork, toda govornice se širijo, da sta premier Cvetković in zunanji minister Marković že v Berlinu, da podpisata pogodbo. Baje sta se odpeljala iz Zemuna v soboto večer ob 11. uri. Toda vlada ne poda glede tega nobene izjave.

Vlada se je odločila za ta korak pri seji v četrtek večer. Te seje so se udeležili sledeči: kneznamestnik Pavle, vojni minister, šef generalnega štaba, premier, zunanji minister, podpredsednik dr. Maček in prosvetni minister dr. Kulovec.

Kneznamestnik je povedal navzočim, da se s to zadevo ne more več odlašati in da je to najboljša, kar more Jugoslavija napraviti sedaj. Vsi navzoči so se s tem strinjali.

Baje se s to potezo jugoslovanske vlade strinja tudi angleški poslanik Campbell, ki se je izjavil, da to ne bo poslabšalo prijateljskih odnosov med Anglijo in Jugoslavijo. Anglija ni nikdar skušala, je rekel poslanik, zaplesti Jugoslavije v vojno z Nemčijo in da bi bila vojna v tem času porazna za Jugoslavijo ter da Anglija še vedno računa na Jugoslavijo v odločilnem trenutku, ter da je zato boljše, da ostane jugoslovanska armada nedotaknjena.

Tudi iz Berlina se poroča, da si Nemčija v tem trenutku ne more privoščiti vojne z Jugoslavijo, ker bi to samo zavleklo njeno politiko na Balkanu. Zato si Berlin prizadeva, da nevtalizira kolikor mogoče držav na Balkanu za sedaj in da bo potem, ko pride čas, obravnal s temi državami posamezno. (Nek Nemeč se je izrazil, da pride Jugoslavija vrsto, ko bo Nemčija opravila z Grčijo).

Po zasedanju v četrtek so se ministri vrnili domov. Ko je prišel dr. Maček domov v Zagreb, je prinesla zagrebska "Politika" uredniški članek, v katerem piše, da bo sedanja vlada, ki je dozdaj varno vodila državo, tudi naprej gledala za varnost dežele in njeno neodvisnost.

Belgrajsko "Vreme" pa piše, da se dela v Evropi nov red in da bo Jugoslavija, močna in neodvisna, mirna in svobodna, zavzemala prostor, ki ji pripada v mogočni zgradbi nove Evrope.

Senat je sprejel posojilni predlog

60 senatorjev je glasovalo za, 31 proti. — Predsednik Roosevelt bo najbrže že jutri podpisal predlog, ki bo potem postal postava, ki bo dala predsedniku polno moč podpirati demokratske dežele z orožjem, municijo in živili.

ANGLIJA BO LAHKO TAKOJ DOBILA ZA \$500,000,000 MATERIALA

Washington, 8. marca. — Predlog predsednika Roosevelta, da se postavi vso ogromno ameriško industrijo na razpolago Angliji v boju proti osišču, je bil sprejet danes z 60 proti 31 glasovom. Ta zgodovinski dogodek, ki se je izvršil v senatu ob 7:37 v soboto zvečer, je ustvaril zvezo med Zed. državami in Anglijo proti diktatorskim državam in Amerika je postala nekak vojni arzenal za Anglijo.

Ta korak ameriškega senata, je eden najvažnejših od napovedi vojne leta 1917. Po 18 dneh vroče debate v senatu, v kateri so pristaši administracije porazili vsak stavljen dodatek k predlogu, ki naj bi ohranil oblast predsednika dati vso možno pomoč Angliji, tako v municiji, letalih in živilih.

Chijska senatorja, Taft in Burton, sta pri glasovanju cepila glasove. Medtem ko je senator Burton volil za predlog, je volil Taft proti. Proti predlogu je glasovalo 17 republikanskih senatorjev, 13 demokratov in en progresivec. Za predlog je pa glasovalo 49 demokratov, 10 republikancev in en neodvisen, to je senator Norris iz Nebraske, ki je leta 1917 volil proti napovedi vojne.

Če so izvedli na London strahovit napad

London, 9. marca. — Že več dni niso napravili nemški vojni tako silnega napada na London, kot so ga v noči od pete na nedeljo. Mnogo oseb je bilo ubitih, ranjenih in zasužnjeno razvalinami hiš. Bombe so padle eno izmed londonskih ulic, kjer je bilo zbranih ljudi. Ubit je bil kapeljan, več godbenikov ter mladi v žensk, ko je bomba skozi streho na plesni plesni se je malo prej raznesel in veselje, je nastalo v trenutku strašna zmeda, v kateri so se vsi razbegli.

Jugoslavija naj ostane svobodna!

Poleg drugih številnih priznanj radi brzojavke, ki jo je naše uredništvo poslalo jugoslovanski vladi, naj se ne priključi osišču, smo dobili tudi sledeče značilno pismo: "Z utripajočim srcem sem brala brzojavko, ki ste jo poslali jugoslovanski vladi. Bog daj, da bi našla odmev in da bi se naša Jugoslavija ne pridružila diktatorjem. Čeprav smo državljani svobodne Amerike, pa nam vendar ne bo nihče iztrgal ljubezni iz naših src do naše lepe domovine. Bog živi Jugoslavijo. Mrs. Mary Lach."

Angleške in etijopske čete prodirajo sedaj proti Addis Ababi

Kaira. — Armada, ki sestoji iz angleških vojakov, Etijopcev ter sudanskih čet, prodira sedaj proti Addis Ababi, glavnemu mestu Etijopije. Pred seboj vodi armada bežeče Italijane, katere je že pregnala iz Dembeše, 170 milj od Addis Ababe. Italijanska armada je bežala od Burye, toda na potu so jo napadli Etijopci. Na bojišču je obležalo več kot 100 Italijanov, ostali so prodrli skozi linijo Etijopcev in zbežali proti Dembeši, kamor jim sedaj sledi angleška armada.

KSKJ APELIRA NA JUGOSLAVIJO, DA NE PRISTOPI K OSIŠČU

Joliet, Ill. — Mr. Joseph Zalar, glavni tajnik KSKJ, je poslal na jugoslovansko vlado v Belgrad kabelsko brzojavko, v kateri apelira v imenu članstva KSKJ, da se Jugoslavija ne pridruži nemško-italijanskemu osišču! Mr. Zalar je v brzojavki naglašal, da bi Jugoslavija s takim korakom za vedno izgubila svojo svobodo, a obenem bi se zapletla v vojno, ki bi bila v tem času porazna za Jugoslavijo. (Vse priznanje Mr. Zalarju, ker so morda ravno taki protesti ameriških Jugoslovancev, pomagali, da Jugoslavija ne bo pristopila k osišču.

Knez namestnik Pavel

Grčija je povedala brez ovinkov Hitlerju, da se bo branila do zadnjega

Atene. — Iz vladnih krogov se poroča, da Grčija ne bo začela nobenih pomirjevalnih razgovorov z Italijo, ampak se bo borila do konca. V istem času je izšel v dnevniku Kathimerini članek v obliki odprtega pisma na Hitlerja, katerega je spisal najvplivnejši grški časnikar, George Vlahos. V pismu izjavlja Vlahos, da je prišla Anglija na pomoč Grški v uri sile, da so angleški grobovi na grški zemlji ter da bosta Grčija in Anglija rama ob rami, dokler ne mine ta vihar.

Prva obletnica

V tork ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Frank Korelec v spomin 1. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni. Naj pridejo po čeke Bolniški tajnik društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ naznanja, da je prejel čeke za bolnike in da naj pridejo ali pošljejo ponovno, ki jih pričakujejo.

TRGOVINA JE V DRUŽINI 107 LET

Willoughby, O. — Trgovina v tem mestu, ki jo lastuje Carlos Smart, star 79 let, je last te družine že 107 let. Odprl jo je Samuel Smart leta 1834 in njegov vnuk, sedanji lastnik, jo je prevzel leta 1887.

Dve žrtvi požara

Včeraj zjutraj se je ognjegascem posrečilo, da so pogasilili ogenj v trinadstropni hiši na 8715 Folsom Ave. V notranjosti so našli dve sežgani trupli, katerih identiteto še niso ugotovili.

Nemci trdijo, da so potopili Angležem 12 ladij na Atlantiku

Berlin. — Flotila nemških brzih čolnov je udarila na skupine angleških ladij v bližini angleške obale in jih potopila 12, vključno dva rušilca, ki sta spremljala ladje. Nemško poročilo zatrjuje, da se je napad izvršil v mraku v petek.

Demokratska seja

Včeraj večer ima Slovenski demokratski klub v Euclidu sejo z demokratskim društvom do Recher Ave. Na seji bo prisotni Mr. Gillespie, tajnik izrednega odbora demokratske stranke, ki bo povedal zaničljive stvari iz politike. Po seji bodo prigrizek in domača pijača. Člani in drugi so vabljeni, da pridejo.

Oče, mati, hči in njen zaročenec ubiti od vlaka

V soboto večer, kmalu po desetih, so bili ubiti na prelazu 53. ceste, ki vodi preko železniške proge NYC, štiri osebe, dva moška in dve ženski, ko je vlak udaril v njih avto. Nesreča se je zgodila nekaj sto korakov severno od St. Clair Ave. v slovenski naselbini. Karambol je bil tako silen, da je vrгло tri iz avtomobila, a avto sam je vlekl lokomotiva 150 čevljev po progi. Četrti ponesrečenec je bil še v avtu.

Sodnik se odpoveduje

Mestni sodnik David Copland je včeraj odpisal na gubernerja Brickerja pismo, v katerem se odpoveduje uradu mestnega sodnika na clevelandski sodnji. Odpoved stopi v veljavo 1. aprila.

Angleži so potopili italijansko podmornico in bojno ladjo

London. — Admiraliteta poroča, da so angleške ladje potopile v Egejskem morju, vzhodno od Grčije, neko italijansko podmornico. Podmornica je skušala napasti skupino angleških transportnih ladij, toda stražne ladje so podmornico takoj potopile. Admiraliteta ne pove, kaj so ladje vozile. Dalje poroča admiraliteta, da so angleške ladje potopile v Sredozemskem morju italijansko bojno ladjo, težko kot so rušilci, torej najbrže lahko križarko.

Oblasti so aretirale nemško princezo

Palo Alto, Cal. — Ameriški naselniški urad je aretiral princezo Štefanijo Hohenlohe, ki bo izgnana iz dežele. Princeza je bila ob aretaciji histerična in so jo morali nesti iz stanovanja. Pri njej je bil takrat tudi njen sin Franz, star 26 let. Baje se je princeza izjavila, da rada odide kamorkoli, toda doslej se še nobena dežela ni izjavila, da jo vzame pod streho.

Zelo važna seja

Za zastopniki in zastopnice pripravitev Zormanovega dne se je jutri večer ob osmih v Slovenskem društvu do Recher Ave. Seja bo zelo važnega pomena.

Zadušnica

V tork ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Frank Debecem v spomin 2. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Prestal operacijo

V University bolnišnici je srečno prestal težko operacijo John Pirc iz 6305 Glass Ave.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 57 Mon., Mar. 10, 1941

BESEDA IZ NARODA

Dolžnost jo veže

Kaj prav za prav pomeni beseda "dolžnost"? Kako dolgo mora najstarejši otrok vršiti svojo dolžnost napram družini, kadar umrje mati?

Mati so pred par leti umrli, torej vsa skrb in delo pade na rame mlade Micike Mačerol. Kaj bi bilo najbolje za družino, sama ne ve. Micka hoče vsem prav, toda sebi pa naj bi delala krivico. Ali ne sme imeti misli na svojo bodočnost? Oče Mačerol pa zahteva mnoge žrtve od svoje hčere Micke. Vedno pravi, da je to njena dolžnost, da vselej stori kar oče ukaže.

Mlad fant, Jože Haca pa je do ušes zaljubljen v Miciko in tudi ona ga kaj rada vidi. Kaj mu Micika odgovarja? "Dolžnost me veže na družino," pravi in odlaša z Jožetom. Jože pa ji pravi: "Saj vendar nisi ti edina pri hiši, kaj pa je Katra, Vera in Zofka?" (Te tri so namreč Mickine sestre.) Koliko preglavice delajo te tri Miciki!

Prepričana sem, da se boste potegnili za Miciko, ko jo boste prišli pogledat 30. marca ali pa 6. aprila, ko bo prišla na Svetovidski oder v igri "Dolžnost jo veže."

Sedaj smo povedali nekaj o Miciki in Jožetu in malo tudi o očetu. Pazite pa v bodoče v tem časopisu, ker pozneje vam bomo povedali tudi nekaj o ostalih članih te družine. Če boste pazno prečitali vse te dopise, boste poznali celo Mačerolovo družino in ko boste prišli k igri 30. marca ali 6. aprila, se vam bo zdelo, kot da ste prišli v vas. Torej ne zamudite te prilike in spoznajte se z Mačerolovo družino. Prav vsi vam bodo predstavljivi. — M. F.

Pomladanski koncert Glasbene matice

Pomlad se nam bliža, narava se prebujala iz zimskega spanja, vse se veseli pomladi, otroci kot starejši. Človek z veseljem opazuje, ko začne drevje zeleneti in kadar se prvi tulipani pokažejo iz zemlje, da, resnica je, vse se raduje pomladi.

In ravno tako se radujejo naši pevci. Glasbena matica bo letos prva odprla pomladansko sezono koncertov in zatem sledijo drugi.

Letošnjo pomlad ameriški Slovenci še svobodno prepevamo svojo pesem, kakor tudi drugi narodi. Kaj bo druge pomladi, nihče ne ve, ker so svetovne razmere razburkane kot morje in dosedaj vsi narodi v Ameriki še lahko govore svoj jezik in po svojo pesem in se lahko počutimo srečne.

Največjo tolažbo najde človek v glasbi. V glasbi je veselje in žalost, vsaka kompozicija ima svoj pomen. Slovenci smo majhen narod a z našimi pesmimi se pa lahko kosamo z drugimi, naše pesmi so krasne in melodiozne. Na primer Sattnerjev oratorij je skrasna skladba, ki je lahko v ponos nam vsem, in to se je videlo, ko smo peli ta oratorij. Organist, ki je za Glasbeno matico igral orgle, se ni mogel načuditi tej skladbi. Čudno je pač to, da tuji častijo tako skladbo kot je oratorij, med nami je pa bilo toliko nepotrebnega prahu in samo zato, ker je besedilo nabožno. Na Sattnerja, če smo kaj pošten, smo lahko ponosni, in tisti, ki se po dopisih trgajo, kako so kulturni in izobraženi, bi bilo jako priporočljivo, da bi se prvo izobrazili in da bi bili sami bolj tolerantni in ne tako sebični.

Tudi pri tem koncertu bomo peli krasno Sattnerjevo pesem "Vrbica."

Glasbena matica bo podala krasen koncert pod vodstvom g. Ivana Zorman. Program je zelo pester. Skladbe na programu so različne, pesmi so nad vse krasne. Slišali boste skladbe, katere je aranžiral tudi g. Zorman.

Vstopnice se dobijo pri vseh članih Glasbene matice in pri Mrs. Makovec v Slovenskem narodnem domu.

Koncert se vrši 16. marca ob 7:30 uri zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Članica Glasbene matice

Francke in Pepce

Prihodnji torej, 11. marca, se vrši redna seja društva Danica št. 11, SDZ. Upati je, da bo lepa udeležba, ker naše seje so vsak mesec zanimive kakor tudi zabavne, ker med nami je nekaj članic, ki vedno povedo kaj prijetnega, kar nas spravi v veselo razpoloženje.

Na zadnji seji je bil osvojen sklep, da imamo po seji v marcu godovanje za naše Francke in Pepce in sploh vse, ki bodo obhajale v marcu svoj imen dan. Določeno je bilo, da se iz društvene blagajne plača za okusna okrepčila, katerih bodo deležne vse navzoče. Mrs. Mary Krajc in Mrs. Angela Lunder sta ob ljubili pripraviti po novem načinu pečeno svežo šunko, Mrs. Marjeta Klaus bo pa spekla veliko orehovo potico in ona zna napraviti potico, da je res potica, ker zajema z veliko pestjo, ko dela filo za testo in za nameček pa natrosi še rozin, da se kar cedi od potice.

Mrs. Josephine Trunk je pa rekla, da bo spekla veliko torto, ker brez torte ni "pardi" popolen. Francka Kodričeva nam bo pa postregla z dobro kapljico, da se ne bo kaj v grlu ustavilo. Seveda brez kofetka tudi ne bo in na to pijačo se pa zastopi najboljša Mrs. Emma Drobnič. Natakariče bodo pa Mrs. Josephine Centa in Emma Sešek. Ker pa godovanje brez petja, bi ne bilo godovanje, smo se pa pripravili, da naši Karolinci Ferkulovi, ki se razume na lepo petje. Mrs. Frances Zakrajšek, če jim bo Bog dal zdravje do takrat bodo pa poskrbeli, da bo obdela vsaka svoj del vseh dobrot. Na Mrs. Pohar in Mrs. Vihtelic se pa kar lahko zanesemo, da bosta poskrbeli za našo udobnost.

Torej drage sestre društva Danica št. 11 SDZ, vabljenje ste na to prijetno sejo v torek večer v navadnih prostorih. Začetek seje ob osmih, ki bo kratka in po seji se pa bomo malo po domače zabavale in voščile vse najboljše našim slavljenkam. Na svidenje v torek večer v S.N.D.O.M.U! Predsednica

Slovenski narodni muzej

Slovenski narodni muzej je bil ustanovljen 12. jan. 1939 pod pokroviteljstvom S. N. Doma na St. Clair Ave., z namenom da zbira, hrani in urejuje za redni zgodovinski muzej razne predmete, spise, slike, knjige, revije, časopise, programe raznih slovenskih priredb, zgodovinske suvenirje, tiskovine, pravila organizacij, društev, slovenskih domov in podjetij, poslovne knjige društev, klubov in organizacij, regalice, znake, društvene zastave, uniforme, čarterje društev in klubov ter razne druge posebnosti in predmete, ki imajo kakšno zanimivost ali zvezo z ameriški Slovenci, sedaj ali iz pionirske dobe.

Kdor ima kaj takega naj prinese, pošlje, piše, ali pokliče na telefon ENdicott 5115 ali Henderson 4245 in pridemo iskati, ali sporočimo, kako se dostavi v

muzej. Vsak prispevatelj bo za trajno zapisan v muzejskih knjigah in poleg predmeta, ki ga je daroval muzej bo njegovo ime. Slovenski narodni muzej se tudi priporoča za prostovoljne finančne prispevke, ki se jih rabi za nabavo opreme muzeja, urejevanje prejetih stvari, za vezanje knjig in letnikov časopisov. Ne odlašajte, sporočite sedaj, kaj imate primrnega za v muzej, da ne bo prepozno.

Erazem Gorshe, tajnik-arhivar.

Pri podružnici št. 15 SZZ

Redna mesečna seja naše podružnice se vrši v torek, 11. marca ob sedmih zvečer. Po seji pa se vrši "card party" v prid društvene blagajne.

Prav prijazno ste vabljeni vsi naši prijatelji in znanci, posebno pa ste vabljeni članice naše podružnice, da se bomo vsaj enkrat vse skupaj malo razveselile, čeprav je postni čas, saj s tem ne bomo nič zagrešile in Bog ima veselega človeka rad. Torej pridite 11. marca zvečer v Slovenski narodni dom na 80. cesto.

Pozdrav,

Predsednica.

MARČEVA ŠTEVILKA NOVEGA SVETA

Te dni bo izšla marčeva ali tretja številka četrtega letnika "Novoga Sveta" s sledečo vsebino:

"Za kaj gre?" (uvodni članek); "Pregled" (raznih političnih dogodkov); Limbarski "Ovaduštvo" (pesem); L. Stanek: "Bočnik" (pesem); "Ptuj v zgodovini" (zgodovinski članek); I. Šašel: "Pripovedke o Vilah" (zanimivosti iz Belokrajine); L. Stanek: "Slovenski motivi" (pesmi); J. M. Trunk: "Tihe ure—zaupaj!" (premišljevanja); S.: "Skrivnost obljube" zanimiva ljudska povest); "Dr. Michael F. Oman" (življenjepis); Ivan Zupan: "Zvezda našega življenja" (pesem); "Malo o zlatega denarju" (članek); "Slovenski pionir" (zgodovinski opis naselbine in Slovencev v Clevelandu, Ohio); "Dom in zdravje" (koristni nasveti o zdravju, gospodinjstvu itd.); "Za smeh in zabavo." J. Premrov: "Zvesta srca" (roman).

"Novi svet" prinese v vsaki številki zanimivo zbirko poučnega in interesantnega čtiva. Ta družinski mesečnik bi moral biti v vsaki slovenski hiši. Dober, poučen list je človeku najboljši prijatelj, ker mu prinaša dobre in koristne pouke, kar je za vsakogar največja korist. "Novi svet" stane samo \$2 na leto, naročnino sprejema uprava "Novi Svet," 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Samomor med kiti

Pred par meseci je pomorski nadzornik pokrajine Darling v južni Afriki sporočil v Capetown, da je v zalivu Grotta in Sea Spray veliko število poginulih kitov. Ravnatelj pomorskega urada je sprejel to vest s posmehom in je dejal, da se to pripovedke. Vseeno pa se je odločil, da odpotuje v Darling. Še pred odhodom pa je dobil ponovno telefonsko poročilo, da je v zalivu nad dve sto poginulih kitov. Ta vest se mu je zdelo nemogoča, ker tako velikih jat teh vrst sesalcev ni niti v Antarktiki.

Se tisti dan so bili že v imenovanem zalivu. Z velikim začudenjem so ogledovali trupla mrtvih kitov, ki so ležala na kamniti obali. Na nekaterih krajih je bilo kar po pet kitov drug vrh drugega. Zdelo se je, da jih je orjaška roka naložila drugega na drugega. Nekateri, do 90 čevljev dolgi, so ležali do 180 čevljev stran od morja. V dolžini dveh morskih milj je bila vsa

obala pokrita s kiti. Strašen je bil pogled na 206 mrtvih kitov, da so si vse ogledali so potrebovali celo uro. Posebno pozornost pa sta vzbujala dva izredno velika kita, ki sta se bila pognala z neverjetno silo precej daleč na obalo.

Poklicali so ribiče in najstarejši med njimi, ki živi že nad 35 let v tem zalivu pripoveduje sledeče: "Okoli devete ure prejšnji dan sem stal tokrat svetilnika in gledal v morje. Čeprav ni bilo vetra, pa je bilo morje precej razburkano. Po dvajsetih minutah sem zagledal več kitovih hrbtov. Živali so plavale v razdalji treh milj. Našel sem jih že nad 150. Ravno sem mislil steči v vas, ko sem opazil, da so se živali obrnile proti obali. Za trenutek sem jih izgubil iz vida, ker na tem mestu morje je zelo globoko. Kmalu za tem so se kiti v široki niti bližali obali. Vedno hitreje so plavali proti obali, nakar se je zgodil nekaj, česar ne bom nikdar pozabil. Nekaj kitov se je pognalo visoko v zrak in padlo daleč na obalo. Dva kita sta se posebno visoko pognala v zrak, letala sta kot ogromni granati in padla daleč od brega na tla. Ves ta prizor je trajal dobrih 15 minut.

Takoj sem stekel k kmetom, kamor so prihitali tudi moji tovariši. Morje je bilo zelo razburkano in nekaj kitov se je še premetavalo po obali. Ravnatelj skoraj ni mogel verjeti in če bi ne bil videl sam mrtvih kitov, bi bil mislil, da so si ribiči to pripovedko izmislili. Po povratku v Capetown je dva dni pozneje imel ravnatelj prirodoslovnega muzeja predavanje o samomoru kitov. Povedal je: "Ze nekoliko let opazujejo prirodoslovci, da se kiti mečejo na obalo in tam poginjajo. Gotovo se je to tudi dogajalo poprej, pa ljudje niso tega opazili. Leta 1927 se je vrglo na škotsko obalo 50 kitov. Leta 1928 je na poloben način poginilo 108 kitov v južni Afriki v Simenstownu. Preiskali so vse te samomorilce in pronašli, da so vsi zdravi. Niso našli nobenih organskih motenj in tudi želodci so bili polni.

Ko se je leta 1930 pri Zanzibarju vrglo na obalo 87 kitov, se je začela znanost bolj zanimati za te prikazni in iz tega so nastale razne domneve. Ena izmed njih je sledeča: Ko so se živali pri Zanzibarju vrgle na obalo, je žlekel zelo močan jugozahodni veter. Ta veter je nosil s seboj pesek, ki je padal v morje. Nekateri trdijo, da je pesek zašel v dihalne organe kitov in da je povzročil pri živalih nekakšno agonijo. Zaradi silnih bolečin so živali pobesnele in se vrgle na obrežje.

Nasprotno pa je bilo na škotskem. Tu ni bilo nobenega vetra in morje je bilo mirno. V začetku so mislili, da jih preganjajo druge živali, končno so pa spoznali, da je samomor pri teh živalih v navadi. Če skoči na kraj voditelj skupine, se poženejo vsi kiti za njim. Najstarejši kiti so skočili poslednji iz vode.

Teden dni pozneje, ko so bili kiti že odstranjeni, so še enkrat pregledali obrežje, kjer so ležali kiti. Obala je bila posuta z velikimi kamni in čermiti. Dobri dve milj v stran pa je bilo obrežje peščeno. Na peščnem delu obrežja se kiti niso hoteli pognati na obrežje, ker so se menda bali, da bi jih morje zopet potegnilo v vodo.

Smrtni zavoljo starostne oslabelosti skoro ni Dr. Karsner v Filadelfiji je po temeljitih raziskavah ugotovil, da je smrt zavoljo starostne oslabelosti izredno redek pojav. Po njegovih dognanjih se telesni stroj tudi v primerih, ko gre na videz za starostno oslabelost, ne ustavi dokončno zavoljo obrabe, temveč po večini zavoljo poznih posledic nekdanjih bolezn.

IZ DOMOVINE

—Vlom v občinsko pisarno Dolu pri Ljubljani. V torek, 29. na 30. oktobra lansnega leta okrog dveh je bilo vno v občinsko pisarno pri Ljubljani. Vlomilec nesel ročno blagajno, v je bilo do 40 dinarjev in pa deset hranilnih skupni vrednosti okrog dinarjev. Ker tat denarj hranilnicah ne bo mogel niti, bo gotovo skušal knjižice prodati.

—Po nedolžnem obtožbeni dekletu pahnili v preprek kazenski senat v Ljubljani obravnaval hudo nesrečno doletela Tončko Zupanoviča 1937. pri slapu Savice, kjer se je ponesrečil liški profesor dr. Jesenko čka Zupanova s Koroške se je bila seznanila z Boz Rozmanom na Jesenicah septembra l. 1937. sta se izlet v Bohinj. Bila sta marči in nato sta krenila k slapu Savice mimo kjer se je ponesrečil dr. Jesenko. Tu naj bi man po trditvah Tončke nove njo pahnili, da je prepad pri tem zlomu roko se močno poškodovale prebila lobanjo tako, da la pretres možganov. prepeljana v ljubljansko nico, kjer je ozdravela. letoš prišla pred sodišče mir Rozman se je pozneje čil z drugim dekletom Zupanovi dalo povod, da vila sodišču svojo nesrečno načila Rozmana kot osebo je nalašč pahnili v preprekazenski senat je na vodenih dokazov naposnel oprostilo sodbo. prišel do prepričanja, ženec ni kriv.

—Samomor mladega Nedavno je skočil po golletni tkaninski delavci Gerkman Ciril Knez, 21. Celja. Že pred več tedni pustil službo v laški vbi jo poiskal drugo v Marbi jo moral te dni v Vzroki za njegov obniso povsem znani.

Če verjamete al' pa ne

Oni dan je prišel v trgovce, ki je naročil išče novo služkinjo.

"Kaj niste zadovoljni jo imate zdaj?" ga vprašala Micika.

"Zadovoljen naj bi se razjari možak, "Kaj dovoljen, če se pa ne nesti nanjo. Sem mislila šteta, pa ni in neposlušna žabnika veste, da ne v hiši."

"Pa menda ni krivda da vedela naša knjigovodja? Se reče, kradla nam je ampak še več kot kradla mi je namreč pahnili iz žepa petak. Na njo služkinja in ga, mrha la moji ženi."

Sedejeva Mary je Grove, Indiana, ki je tle kolonco, se je dan v solzah, ko je bra pečenem kostanju in se pečen spomini na one lep ga je tudi ona kupovala njarjev pred Figurov drugih vaginali. Ali da tukaj v Clevelandu rih in izkušenih kose. ne začne takega pose začel peči konstanj kolic Squaru? Name na, da mi ga bo prod najmanj za pet centov da bi mu tako podje milijone. Torej za naj se kdo skorajzi, ni bo moral dati nekoker sem prvi sprožil

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Ze precej daleč sem prišel, ko je spet poklical. "Old Shatterhand naj se vrne!" "Da! In upam, da boš mož..." "Kaj obljudim, to tudi storiš."

"Ne verjameš mi —? Škoda za vsako besedo, ki sem ti jo povedal —!" "Res škoda!" "Pa ponavljam ti, da sem vse to zvedel od Meltona! Resnico sem govoril! Izpolni tudi ti, kar si obljubil!"

Calendar grid for March 1941 with days of the week and dates.

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

- MAREC 16.—Društvo Naša zvezda priredi igro in zabavo v Slovenskem društvu na Holmes Ave. 17.—Hrvatska katoliška zajednica ples v SND.

- Ave. 17.—St. Vitus Cadets št. 25 SZZ imajo plesno veselico v Twilight Ballroom. 18.—Skupna društva fare sv. Lovrenca prirede v SND na 80. cesti slovensko svatbo z voglarji in kamelo.

- SND na 80. cesti. 19.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete obhaja 25 letnico v Slovenskem domu na Holmes Ave. 20.—Slovenska zadružna zveza priredi plesno veselico v SDD na Waterloo Rd.

Dolge minute je stal soproj pred ogledalom, medtem ko je Emilija sedela na zofi. "Kaj se gledaš v zrcalo, dragi moj?" "Soproj se ji je počasi približal."

Senat v Puerto Rico se je sešel k zasedanju. Na sliki vidimo novega predsednika senata Luis Munoz-Martina (levi na sliki), ko je zasedel svoj prostor.

V letošnji kampanji Rdečega križa bo sodelovala tudi šolska mladina. Skupino te mladine nam kaže zgornja slika. Iz 120 šol v Cuyahoga okraju bo sodelovalo do 31 tisoč otrok, od katerih se ne pričakuje in sploh ne morejo biti aktivni člani te organizacije, drugič pa lahko veliko pripomorejo v kampanji, ki se bo vršila od 14. do 19. marca 1941.

"Krojač in gospa" Človek ne bi verjel, vendar se na tem svetu dogajajo stvari, ki bi se jih celo kak humorist težko lotil. Zakaj, da pride krojač k zakonskemu možu, pa ne zato, da bi mu plačal račun, kar se seveda večkrat pripeti — marveč zato, da bi ga prosil, naj svoji ženi...

"Krojač in gospa" "Veseli me, gospod svetnik, da ste tako dobre volje. Žal, da meni ni prav nič za smeh. Izpolniti moram jako mučno dolžnost." "Izpolnite jo!" "Pravkar je bila vaša soproga pri meni," je dejal krojač, "in je naročila živordečo večer- no obleko. Saj razumete, gospod svetnik, jaz spoštujem vašo gospo, ona je duhovita žena, je kulturna in naravnost čudovito mladostna! Čast mi je, da vašo soprogo že štirideset let oblačim. A je gospa menda to pozabila, se mi zdi."

MALI OGLASI

- Zahvala Gospodu Kolandru se najlepše zahvaljujem za tako točno, hitro in solidno postrežbo ter ga vsakemu toplo priporočam. Odkar pošilja moj mož denar po g. Kolandru, dobim vse tako pošteno izplačano v najkrajšem času. Če želi kdo poslati denar svojem v staro domovino, priporočam, naj se obrne na g. Kolandra. Drečnik Helena.

Electric Sewer Cleaning (6, 7, 10, 12, 14, 17, 19, 21)

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIZ

Pri božični gostiji na Formu je posadila Ramborg mlado ženo Ulfa Haldorssona na lepo in častno mesto in je tako njemu kot njej posvečala vso pozornost, kot se spodobi za poročence. Prišla je tudi na Jorundgaard in pomagala Jartrudi, ko je ta dobila otroka.

To je bilo mesec dni po božiču — dva meseca prezgodaj, in deček je prišel mrtev na svet. Zdaj je bila Jartrud vsa divja — če bi si bila kdaj mislila, da se bo tako izteklo, bi Ulfa nikdar ne bila vzela. Zdaj pa se je zgodilo in se ni moglo več spremeniti.

Kakšno je bilo o vsej tej stvari mnenje Ulfa Haldorssona, ni vedel nihče — on niti zinit ni.

Tisti teden pred sredopostno nedeljo sta odjezdila Erlend Ni-

kulausson in Simon Andresson proti jugu na Kvam. Lavrans je bil nekaj let pred smrtjo kupil tam doli z nekaterimi drugimi kmeti manjši dvor; zdaj so ga hoteli prejšnji posestniki dobiti spet nazaj, ni pa bilo čisto jasno, kakšen je bil pravni pridržek, in ali so sorodniki prodajalcev na zakonit način uveljavili svoje pravice. Pri delitvi Lavransove zapuščine so izločili delež pri tem dvoru in še več manjših zemljišč, pri katerih bi mogli nastati kakšni dvomi o pravicah, in sestri sta si delili med seboj samo dohodke iz teh posestev. Zato sta zdaj potovala tjakaj oba Lavransova zeta namesto svojih žena.

Zbralo se je bilo precej ljudi in ker so najemnikova žena in otroci bolni ležali v hiši, so se morali moške zadovoljiti s tem, da so se posvetovali v nekem skedenju na dvorišču. Skedenj je bil ves razdrt in poln špranj, zato ni nihče slekel svojega krznenega plašča. Vsakdo je imel svoje orožje pri roki in meč za pasom — nihče ni mislil ostati tukaj dlje, kot je bilo potrebno. Toda pred odhodom so morali moške vendar nekaj prigrizniti, zato so proti poldnevu, ko je bila zadeva končana, izvlekli torbe z brašno, sedeli in jedli in imeli torbe na klopeh zraven sebe ali pred seboj na tleh — mize ni bilo nobene.

Namesto srenjskega župnika iz Kvama je prišel njegov sin Holmgeir Moiessson. Bil je zanikaren, nezanesljiv mladenič, le redko kdo ga je imel rad. Toda njegovega očeta so ljudje visoko čislali in njegova mati je bila iz uglednega rodu; zraven tega je bil Holmgeir visok in močan fant, vroče krvi in nagle jeze, zato se nihče ni maral spreiti z župnikovim sinom — bilo je tudi mnogo takih, katerim se je njegovo govorjenje zdelo živahno in dovptivo.

Simon ga je komaj poznal in njegova vnanost mu je bila kaj malo všeč — imel je dolg, ozek, bled in pegast obraz ter tako kratko gornjo ustnico, da so se mu veliki rumeni sprednji zobje videli kakor pri podgani. Toda Sira Moies in Lavrans sta si bila svoje dni dobra prijatelja in sin je živel, preden ga je oče sprejel v svojo rodbino, nekaj časa na Jorundgaardu, napol kot hlapec, napol kot rejenc. Zato je Simon vedno prijazno občeval z Holmgeirom Moiessonom.

Holmgeir je zdaj zavalil k ognju čok, sedel na njem, nabadal z bodalom kos za kosom svojega prigrizka — pečene drozge s slanino — in segreval grizljaje v ognju. Bil je bolan in je za dva tedna oprošten posta, je pravil drugim, ki so sedeli naokrog in žvečili kruh ter zmrznjeno ri-bo, medtem ko jih je ščegetal v nos prijetni vonj Holmgeirove jedade.

Simon je bil nataknen — ne sicer zares jezen, marveč bolj slabe volje. Vso to lastninsko zadevo je bilo težko razvozlati in pisanja, ki jih je imel od tasta, so bila zelo nejasna; ko pa je odjezdil z doma, je bil vendarle prepričan, da je — po primerjavi z drugimi listinami — našel pravilno rešitev. Ko pa je tukaj na sestanku slišal izjavo priča in videl še druga pisma, ki so bila predložena, je moral priznati, da se njegovo naziranje o tej stvari ne da zagovarjati. Sicer pa nihče izmed drugih mož ni mogel teh stvari bolje razumeti — niti upravnikov fevdnik, ki je

bil tudi navzoč. Padla je beseda o tem, da bo nemara treba zadevo predložiti tingu — tedaj je nenadoma povzel besedo Erlend in prosil, da bi smel videti pisma.

Doslej je samo sedel in poslušal, kakor bi ga stvar skoraj nič ne zadevala. Zdaj pa kakor da se je predramil. Skrbno je prebral vsa pisanja, nekatera celo po večkrat. Nato je podal svojo izjavo — jasno in kratko — tako in tako se glase besede zakona in tako in tako jih po večini tolmačijo; nejasna in nerodna mesta v pismih morajo pomeniti eno ali drugo; če bi stvar prišla pred ting, bi ta razsodil tako ali tako. Nato je predlagal rešitev, s katero bi prejšnji lastniki mogli biti zadovoljni, ki pa tudi za sedanje lastnike ne bi bila čisto brez prida.

Ko je govoril, je vstal, levo roko je lažno opiral na ročaj meča in sveženj papirjev brezbrizno držal v desnici. Obnašal se je, kot bi on vodil to pogajanje — toda Simon je dobro vedel, da se sam ne zaveda tega. Tako je imel navado vstajati in govoriti, kadar je v svojem okrožju vodil zborovanje upravnikov — in če se je zdaj obrnil k temu ali onemu in vprašal, ali ni res tako, ali so razumeli, kar jim je pojasnil — je vpraševal, kot bi zasliševal prič — ne sicer nevljudno, vendar pa prav tako, kot bi bila njegova pravica spravevati in dolžnost drugih odgovarjati mu. Ko je končal, je izročil papirje fevdniku, kot bi bil ta njegov podložnik, sedel, in ko so se drugi razgovarjali ter je tudi Simon povedal svoje mnenje, je sicer poslušal, toda na način, kot bi ga ta stvar sploh ne zadevala. Če ga je kdo ogovoril, je odgovarjal kratko, jedrnato in jasno — vmes pa je semtertja z nohtom odpraskal kak masten madež, ki ga je bil opazil na svojem suknjiču, si popravljal pas, menal rokavice in nepotrpežljivo čakal, kdaj bo posvetovanje končano.

Drugi so sprejeli od Erlenda predloženi postopek in Simon je bil s tem precej zadovoljen; s sodno tožbo bi najbrž ne mogel ničesar pridobiti.

Toda njegova dobra volja je bila pokvarjena. Samemu se je zdelo otročje, da se jezi, ker je vsak, ne pa on razbistril zadevo. Razumljivo je bilo, da zna Erlend boljše tolmačiti besede zakona in pojasnjevati nejasna pisanja, saj je več let po službeni dolžnosti razlagal ljudem zakone in proučeval spore. Toda ta preokret je bil za Simona čisto nepričakovan: še sinoči na Jorundgaardu, ko je Simon govoril z Erlendom in Kristino o tem posvetu, ni Erlend izrazil nobene mnenja — bržkone je poslušal samo z enim ušesom. Da, jasno je bilo, da mora biti Erlend boljše podkovan v zakonih kot navadni kmetje — toda videti je bilo skoraj, kot bi se, ko je tako sedel in drugim s svojo brezbrizno prijaznostjo dajal pojasnila, zakon njega samega niti najmanj ne tikal — v Simonu se je porodil nejasen občutek, kakor da Erlend nikdar ni smatral zakona za vodilo svojega življenja.

In potem je bilo tudi tako čudno, da je Erlend kar tako brez vsake zadrege vstal in govoril. Saj bi bil moral vendar vedeti, da bo to misli vsch obrnilo na to, kdo in kaj je bil in kakšen je njegov sedanji položaj. Simon je čutil, da drugi mislijo na to — nekateri so se gotovo jezili na tega človeka, ki mu očitno nikdar ni bilo mar, kakšnega mnenja so ljudje o njem. Toda nihče ni nič rekel. In ko je od mraza pomodreli pisar, ki ga je bil fevdnik pripeljal s seboj, sedel in položil čez kolena svojo pisalno deščico, se je s svojimi vprašanji venomer obračal na Erlenda in Erlend mu je narekoval, medtem pa pobral na tleh nekaj slamatih bilk, si jih ovil krog svojih dolgih rjavih prstov in

jih spletel v prstan. Ko je pisar končal, je pomolil Erlendu pergament; ta je zagnal slamatni prstan v ogenj, vzlet listino in začel polglasno brati:

"Vsem tistim, ki bodo to pisanje videli ali slišali, pošljajo Simon Andresson s Forma, Erlend Nikulausson z Jorundgaard, Vidar Steinsson s Klaufastada, Ingemund in Toralde, Bjorn Ingemundson z Lundarja, Alf Einarsson, Holmgeir Moiessson božji in svoj pozdrav —. Ali ste pripravili vosek?" je vprašal pisarja, ki je stal zraven in si hukal v mrzle prste. "Bodi vam vsem oznanjeno, da smo se, ko je odrojstva Gospodovega preteklo tisoč in tri sto in osem in trideset zim, v petek pred sredopostno nedeljo sestali na Granheimu v kvamski cerkveni srenji — — Skrinjo, ki stoji tu zraven v izbi, bi lahko porabili za mizo, Alf," se je obrnil na fevdnika in vrnil pisanje pisarju.

Simon se je spomnil, kakšen je bil Erlend, ko je živel med sebi enakimi gori na severu. Samozavesten in svoboden, tega se mu ni manjkalo — gobezdav in objesten — vendar pa vedno svojsko prikupljivega vedenja: ni mu bilo čisto vseeno, kakšno mnenje imajo o njem tisti, ki jih je smatral za sebi enake in svoje sorodnike. Ravno narobe, bilo mu je veliko do tega, da bi bil tamkaj na dobrem glasu.

Čudno bridko in silovito se je Simon mahoma čutil zvezanega s temi kmeti iz doline — katerih Erlend niti toliko ni cenil, da bi razmišljal, kakšno je njihovo mnenje o njem. Zbog Erlenda se je on, Simon, tako hudo ponižal — zbog njega se je iztrgal iz kroga velikašev in bogatinov. Čisto lepo je biti bogat kmet na Formu — že, ne more pa pozabiti, da je obrnil hrbet svojim stancovskim tovarišem, sorodnikom in prijateljem iz mladih let, ker je nekoč tako hodil okoli njih in molédoval, da nima več poguma srečati se z njimi —, da si komaj upa misliti na to. Zbog tega svaka je tako rekoč odpovedal službo svojemu kralju in prav za prav izstopil iz vrst kraljevega spremstva. Pred Erlendom se je tako izdal, da mu je hušje od smrti, kadar se v njem prebudi spomin na to. Erlend pa je nasproti njemu, kot bi ničesar ne razumel in ničesar vedel. Temu človeku ni dosti mar, da je preobrnil življenje drugega človeka —

Tedaj ga je Erlend ogovoril: "Odpraviti se bova morala, Simon, če hočeva priti še drévi domov — grem in pogledam po konjih —"

Simon je dvignil glavo; ko je zagledal njegovo veliko lepo postavu, je začutil neko čudno boleestno nejevoljo. Erlend je nosil pod oglavnico čepico iz črne svile, ki se je tesno oprijemala glave in bila pod brado zapeta — ozki temni obraz z velikimi svetlo modrimi očmi globoko v sencih pod čelom je bil videti v njej še mlajši in zlahtnejši. "— Medtem pa zadržni mojo torbo," mu je rekel še od vrat; nato je odšel ven.

Drugi moške so še naprej modrovali o tej pravni zadevi. Navzlic vsemu je vendar čudno, so menili nekateri, kako malo pregleda je imel Lavrans pri urejanju teh stvari; saj je mož drugače vendar vedel, kaj hoče — bil je kmet, ki je imel največ iz-

kušnje v vsem, kar se tiče kupovanja in prodajanja zemlje.

"Teja bo prejkone kriv moj oče," je pripomnil duhovnikov sin Holmgeir. "Davi mi je sam dejal — če bi bil takrat poslušal Lavransa, bi bilo vse jasno v redu. Ampak saj veste, je bil Lavrans v takih — nasproti duhovnikom zmeraj popustljiv in krivljajnje —"

Lavransa, bi bilo vse jasno v redu. Ampak saj veste, je bil Lavrans v takih — nasproti duhovnikom zmeraj popustljiv in krivljajnje —"

Preizkušena zdravila proti glavobolu

Mandel's Headache Tabs

- 1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50c

MANDEL DRUG STORE

SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošljamo tudi po pošti

Harry R. Bridges, rojen v Avstraliji in sedaj vodja CIO na zapadu je bil ponovno pozvan na sodniho pod obtožbo komunističnih aktivnosti v Zd. državah.

Senator James M. Mead iz New Yorka se je vsedel za volan lahkega vojaškega truka, s katerim je poskusil vožnjo po stopnicah proti kapitolu v Washingtonu. S tem se vidi, kakšne vožnje so zmogni ti vojaški truki, katerim pravijo vojaki "Jeeps."

Mrs. Alice Crockett je v San Franciscu vložila tožbo proti generalnemu nemškemu konzulu Fritz Wiedemannu, češ da jo je leta 1939 poslal v Nemčijo, da bi potolčila Hitlerja. Z njo na sliki je njen advokat.

Vojaška poroka. — V Camp Edwards, Falmouth, Miss., se je vršila prva vojaška poroka, ko se je poročil čil poročnik Henry A. O'Brien. Tovariši-častniki so pripravili špalir z dvignjenimi golimi meči.

Točna postrežba

KADAR želite poslati denar v staro domovino; pošljatev je garantirana;
KADAR rabite krstni ali rojen list iz starega kraljevstva;
KADAR potrebujete notarske listine ali notarski papir;
KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi državljanski papir, se vedno obrnite na:

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave., v Slov. Nar. Domu

Pri Kollanderju dobite listine za dohodninski dan (INCOME TAX) ter vam iste na vašo željo tudi pripravijo ter notarsko potrdje.

ZNIŽANE CENE PREMOGU

- Standard POCAHONTAS Egg
Standard POCAHONTAS Lump
PREMIUM NO. 3
Smokeless POCAHONTAS

Več drugih vrst premoga po najnižjih dnevni cenah. Vse vrste Stoker premog. BLISS ROAD COAL & SUPPLY 22290 Lakeland Blvd. KE 0808-0809

V SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI BLAGOGA SOPROGA IN OČETA

Johna Dejak

ki je umrl 9. marca, 1936.

Pet let! Oh, dolga leta v dobi tega žalovanja v večnost že potekla so. Spavaj v miru. Blaga duša, naj ne motijo Te naše solze. Nikdar Te ne bomo pozabili, vedno bomo za Te molili. Ljubi mož in oče Ti!

Zalujoča

SOPROGA MARY IN OTROCI EDWARD IN MARY.

Cleveland, O., 10. marca, 1941.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

Frank Mahnič-a

ki je preminul 10. marca, 1937.

Zapustil si nas, odnesli so Te v hladni grob; vse prerano Tebe je usoda vzela. Naš dom je prazen brez Tebe, ljubljeni soprog in oče. Spomin na Te nam ostane do konca našega življenja.

Zalujoči ostali: MARY MAHNIČ, soproga, FRANK D. in EDWARD, sinova, ZDENKA, hčerka, FRANCES in KARL CECH, sestra in svak.

Cleveland, O., 10. marca, 1941.